

at disse Skibsinspektører vare alt for høit lønne-  
de fremtræde med Begyndelsesløninger paa 4,000  
Kr. foruden Rejsepenge og Dagpenge og kunne  
stige til 6,000 Kr. Et æret Medlem mente, at  
det var meget for meget, til den Slags Poster  
kunde man, som han saa smagfuldt udtrykte sig,  
bedst eller i alt Fald dog tilbørlig bruge „afdanke-  
de Skippere“, og dem kunde man ligesaagodt faae for  
2,000 som for 4,000 Kr. Ja, den Theori kjende  
vi nok, det er den, som i Industrien er udtrykt  
ved den bekjendte korte Sætning: „Daarligt og  
billigt“, og den kan føres meget vidt. Man kan  
vistnok faae afdankede Skippere til at være Skibs-  
inspektører for mindre end 2,000 Kr. Hvis man  
sætter det til Dicitation, kan man mulig komme  
lavere endnu, naar man siger: 1500 Kr.; Ingen  
lavere? 1450, 1400 Kr. osv. Men at der egent-  
lig skulde opnaas Noget ved at faae „afdankede“  
Skippere til at besørge et saadant Lffsyn, tillader  
jeg mig at betvivle. Skal Skibsinspektørposten  
være istand til at udrette Noget, saa maa det  
være derved, at den kommer i Hænderne  
paa Folk, som ikke ere afdankede, men som ere  
i fuldkommen god, forretningsdygtig Stand, som  
have Følelsen af deres Opgaves Betydning, og  
somsomme have Hælbred, aandelige og legemlige Kræfter  
til at foretage alle de fornødne Rejser og Farter,  
somsomme altid kunne bevare Kvindtue, som vide i  
vanskelige Tilfælde at rette sig efter Forholdene,  
og som ikke ere bange for at træde op, snart mod  
den ene, snart mod den anden Side. Om man  
nu virkelig skulde finde, at 4,000 Kr. var en saa  
overordentlig høi Betaling for denne Gjerning,  
vil jeg dog henstille. De Herrer maa jo dog  
vide, at paa beslagte Omraader ere Lønningerne  
virkelig ingenlunde saa lave, at der er nogen Grund  
til ferlig at trykke dem ned her. Jeg vil ikke  
tale om, hvorledes Assuranceselskaber, Søforsik-  
ringselskaber, Lønne deres Direktører, det er  
jo endda noget Andet; men lad os blot  
undersøge, hvorledes disse Selskaber, Lønne  
de Folk, som ere deres Skibsbesigtgere, deres  
Skibsinspektører, og man vil da finde, at selv her  
i Kjøbenhavn er der neppe nogen af de fire faste  
Besigtigelsesmænd, hvis Virksomhed vil falde me-  
get nær sammen med de i Loven omtalte Skibs-  
inspektører, der have en aarlig Indtægt af mindre  
end 6,000 Kr. Det forekommer mig dog, at der  
nok kunne være Anledning til at drage en  
Sammenligning netop med saadanne Folk.  
Er det da kongelige Embedsmænd, man er saa  
meget bange for, nu vel, saa var det jo  
maaske en Indrømmelse, som kunde gøres, at  
de Paagjældende ikke fik kongelig Udnævnelse med  
Pensionsberettigelse, men at de bleve udnævnte  
paa kortere Tid; jeg vil endog sige, at netop nu,  
da denne Institution er saa ung, og man saa  
lidt veed, hvad Erfaringen vil føre til, vilde det  
maaske være hensigtsmæssigt, at Skibsinspektørerne  
bleve ansatte paa en saadan Maade, at de, hvis

de personlig ikke floge til til de Fordringer, der  
stillede til dem, kunde affsediges med kortere  
Bærelse og uden Pension. Det er altsaa et  
Spørgsmaal, der ikke fortjener stor Opmærksomhed.  
At der skulde være nogen Fare, for at faae et nyt  
Søministerium, der skulde samle Skibsinspektører  
og alle andre Gjælfigheder under sig, tror jeg  
ikke, man for Alvor mener. Kan man overkomme  
det, saaledes som vi nu have hunket Sagerne  
sammen, under de nuværende Ministerier, kunne  
disse vel nok tage denne „Stof“ med, uden at  
vi behøve at frygte for, at der skal dannes endnu  
et Ministerium. Hvad der derimod er meget hen  
paa, og som jeg tror er fuldkommen berettiget,  
er, at Sager vedrørende Søfarten ere for Liden  
splittede ad paa saare mange Steder, hvor det er  
overordentlig vanskeligt at tilvoeibringe det Sam-  
arbejde, saa ofte viser sig ønskeligt. Udenrigs-  
ministeriet har Sit, Finansministeriet har Sit,  
Marineministeriet har Sit, Indenrigsministeriet  
har Sit, og Gud veed, om der ikke ligger en eller  
anden lille Branche under Kultusministeriet, jo,  
Sømandsmissionen (En Stemme: Justitsmini-  
steriet!), ja for ikke at tale om, at Justitsministeriet  
har sin stort Part. Altsaa, under alle Ministerier  
finder man Noget af Søvesenet, og at samle Alt  
vilde ikke være muligt, men kunde det samles  
noget Mere, tror jeg ikke, at det vilde være til  
Stade. Man har ligeledes fundet sig i høi Grad  
besværet ved de saakaldte „enorme“ Diæter eller  
Dagpenge, som vare tillagt de Paagjældende. Det  
glæder mig at høre det Udtryk af en Folkethings-  
Mand, der selv har 6 Kroner om Dagen, at  
8 Kroner er noget enormt; jeg tilstaaer, at min  
Erfaring gaar ikke i den Retning, og jeg tvivler  
paa, at ret mange ærede Medlemmer have den  
Forestilling, at otte Kroner om Dagen i og for  
sig er noget uhyre. Men under alle Omstændig-  
heder maa man erkjende, at, naar der er Tale om  
en saadan Flyve og Faren som den, disse Skibs-  
inspektører og mange af deres Hjælpere, Syns-  
mænd, Besigtigelsesmænd, teknisk Bistand osv.  
skulle være underkastede, saa er sandelig Rejseud-  
gifter og 8 Kroner om Dagen ikke noget Syn-  
derligt. Der kan ikke blive noget Stort tilovers.  
Vil man nedsette Udgifterne i det Hele, tror jeg,  
man snart vil lære Nødvendigheden af at sætte  
dem op igjen. Jeg tror ikke, at Loven i denne  
Sænkende gaar ud over, hvad der maa siges i  
og for sig at være fornuftigt og billigt. Kællig-  
hedsvis skal jeg oplyse det ærede Medlem fra  
Maribo om, at den Ukorrektthed, han mente at  
finde i § 11, naturligvis slet ikke findes der. Pa-  
ragrafens 1ste Stykke taler om, hvorvidt der skal  
gives Erstatning eller ikke, det sidste Stykke der-  
imod kun om Vederlag for de havte Udgifter,  
hvilket er to ganske forskjellige Ting. Skibs-  
inspektørinstitutionen er efter min Overbevisning  
det Bøstelligste i denne Lov, tager man den bort,  
kan man efter min Mening ligesaa godt lade hele